

V příštím týdnu se můžou Medvíďata těšit:

v pondělí na Aničku (728 842 815) a Jarmilku (778 749 988) a Vojtu

v úterý na státní svátek

ve středu na Aničku a Jarmilku a Lenku

ve čtvrtek na Milču, Jáju (777 640 507) a Janu a Lenku

v pátek Milču a Káťu

Pondělí

Ráno nás potěšil pohled na krásné rozednění, tak jsem se začali těšit na krásný den. Venku jsme si sami připravili a namazali svačinu, ale k našemu nemilému překvapení pak začalo pršet, nenechali jsme se odradit a skočili se převléknout do nepromokavého oblečení a holinek. Nasbírali si dříví a v altánku na pláži si rozdělali ohýnek, opekli jsme si zbylé chlebíky od svačiny, jablíčka,.. a pak nás přišel navštívit Podzimníček, dělal samé legrácky a my mu udělali radost podzimní básničkou padá listí.... Pak se nám Podzimníček schovával a my ho po celém lese hledali. Měli jsme radost, protože jsme byli opravdu skoro celý den venku.

Úterý

Již od rána panovala pohodová atmosféra. Svačili jsme venku a přivítali jsme se s nástroji a novou písničkou o Svatém Martinovi. Pověděli jsme si krátce o jeho skutcích a co to znamená, že přijede na bílém koni. Šli jsme do bukového lesa hledat klacíky, které jsme potřebovali na výrobu koně. Každé medvíďe dostalo papírovou hlavu koně, kterou si dokreslilo a dodělalo hřívu. Děrovačkou si děti udělaly díry na provlečení bavlny či chemlonu. Vyzkoušely si na „hřívě“, jak se dělají uzly a vážou klíčky. Činnost bavila neskutečně dlouho. Po této aktivitě si děti ještě udělaly svatomartinské rohlíčky, z těsta, které připravila Katka. Zbylo nám sotva 20 minut na volnou zábavu. Šli jsme si užít spadanou peřinu listí. Nahrnuli jsme velkou hromadu, do které jsme skákali. Někteří chtěli zasypat. Lístky, které letěly k zemi, jsme chytali. Kdo lísteček chytl, přál si přání. Prozradím, že přání byla převážně tato: „Těšíme se na Vánoce“. „Ať už je zima a padá sníh“. Oběd venku chutnal daleko víc. Po odpočinku na děti čekaly už pečené voňavé rohlíčky.

Středa

Medvíďatům se nějak nechtělo do školky...scházeli jsme se pomalu. Kdo chtěl, pomáhal krájet chleba a mazat svačinku. Po jídle jsme se vydali na kratičkou procházku, zastavili jsme se na nově zpevněné cestě, kde jsme si chvilku hráli, pak jsme došli na pláž, kde na nás čekal Podzimníček a v jeho pytli byl schovaný dopis pro nás. Ani nám ho přečetla. Psalo se tam, že Podzimníčkovi je někdy smutno, tak jsme mu vyrobili/vytvořili kamaráda z listí, jehličí, písku, který jsme lepili na papír. Podzimníčkovi se to moc líbilo, společně jsme si ještě zazpívali a pak se vydali do školky na oběd...

Čtvrtek

Nejprve jsme si společně před školkou pohráli s padákem – schovávali jsme se pod něj a společně jsme pořádně rozhýbaly žabičky. Tlapičky se ve čtvrtek vydaly směrem k Sofronce. Vyzkoušely jsme s dětmi šikovnost svých prstíků, které představovaly ptačí zobáčky. S pomocí lžiček, kleštíček na cukr nebo přímo vlastních prstů jsme přemísťovali fazolky a barevné kuličky.

Medvíďata se po hrách s padákem vydala na druhý břeh Senečáku, kde lezly po stromech, zkoušely své možnosti a když už se jim nechtělo, vyráběly si z klacků a listů deštníky a špízy z listů na gril.

Pátek

Páteční ráno bylo pěkně zamlžené, byli jsme rádi, že jsme našli školku – bodeť ne, byl pátek třináctého! Rozhodli jsme se proto strávit chvíli tancem při hudbě z rádia a tvořením štítků na desky, než se nám rozjasní a budeme moct jít pouštět připravené draky. Po svačince začalo prokukovat sluníčko a tak jsme neváhali a vyrazili ven. Venku jsme zkoumali vítr – jak můžeme poznat, jestli vítr fouká nebo ne, nepohnul se ani lístek. Takže jsme nakonec nechali draky ještě spát a necháme si je připravené na jiný den. Nicméně procházka byla krásná a sluníčko nám udělalo radost.